

Så det er meget vigtigt for os, og derfor er jeg egentlig glad for, at spørgsmålet bliver stillet.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Dansk Folkeparti har nogle gange her i debatten trukket forhenværende socialdemokratiske partiledere og statsministre, og hvad de stod for, frem, bl.a. Hedtoft og H.C. Hansen, og man kunne for den sags skyld også nævne Jens Otto Krag, personer, som jeg og mit parti føler en stor og dyb respekt for og også føler et meget, meget stærkt politisk slægtskab med.

Det bliver helt anderledes, når hr. Peter Skaarup bliver konfronteret med sit politiske slægtskab og ophav, nemlig Fremskridtspartiet og hr. Glistrup. Hvorfor den surhed og voldsomme afstandtagen fra det? Vi ved jo alle sammen, at hr. Peter Skaarup var partisekretær i Fremskridtspartiet i den periode, og at den ledelse, der sidder i dag i Dansk Folkeparti, har sine rødder i det parti, som havde det synspunkt, at Danmark bare skulle have en telefonsvarer, når russerne ringede, der sagde: Vi overgiver os.

Nu kan jeg forstå, at det også er for at lægge politisk afstand til det, for nu skal vi have en telefonsvarer, sådan at når George W. Bush han ringer, så skal vi sige: Vi kommer, når han ønsker Danmarks tilstedeværelse ved en eller anden militær aktion ude i verden. Ja, forskellen er jo katastrofal for den danske befolkning og for det danske militær, at det er sådan en telefonsvarer, Dansk Folkeparti vil have.

Jeg kan på den baggrund trække H.C. Hansen og Hedtoft frem og for den sags skyld også Jens Otto Krag; han trak aldrig nogen sinde Danmark ind i Vietnamkrigen og godt for det.

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Man får jo nærmest indtryk af, at bare telefonsvareren taler amerikansk, så er det godt nok.

Jeg synes, at hr. Skaarups retorik er under lavmålet i den henseende, at de partier, der ikke måtte støtte regeringens beslutningsforslag, får skudt i skoene, at vi skulle støtte Saddam Hussein. Det er altså under lavmålet i betragtning af de ting, vi har været med til fra Det Radikale Venstres side, at skulle høre på, at vi dermed skulle støtte en diktator som Saddam Hussein. Det er altså under lavmålet.

Det svarer til at sige, at et flertal i den danske befolkning, som er imod krigen på det her

grundlag, skulle støtte Saddam Hussein. Det kan da ikke være Dansk Folkepartis udlægning af sagerens tilstand. Svar udbedes fra hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Selv om det har været lidt uklart, hvad Dansk Folkeparti mener om FN, så tror jeg alligevel, man kan udlægge det sådan, at er der tvivl om, hvad FN og det internationale samfund mener, og hvad USA mener, så følger man USA.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge hr. Peter Skaarup om noget. Når man nu på en eller anden måde er færdig i Irak, det må man jo have en forventning om, man bliver på en eller anden måde, vil man så gå videre? Eller rent logisk set må man vel gå videre, for det styre, der er i Iran, er jo heller ikke for kønt, og det, der er i Saudi-Arabien, er sandelig heller ikke for kønt. Eller de tre lande, hr. Peter Skaarup nævnte, der sad i Sikkerhedsrådet, som også blev karakteriseret som diktaturer.

Er Dansk Folkeparti indstillet på, at hvis Bush kalder, så skal Danmark svare, at vi er til rådighed til enhver tid? Så vil Dansk Folkeparti sige, at så skal der sendes en passende styrke af sted i form af danske skibe eller soldater eller på anden vis til disse forskellige områder, hvor der er diktatorer, som så sandelig ikke lader Saddam Hussein ret meget at høre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup. De næste tre korte bemærkninger er hr. Per Kaalund, fru Margrete Auken, fru Anne Baastrup, og derudover har jeg også noteret hr. Ole Sohn op.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Frank Jensen vil gerne tale historie og gamle hæderkronede socialdemokratiske statsministre. Jeg forstår egentlig ikke, hvad intentionen med det kan være, for jeg mener, at Socialdemokratiet har et alvorligt forklaringsproblem lige netop i denne her situation som et bærende parti i forhold til dansk NATO-medlemskab, i forhold til det pres, som selvfølgelig skulle lægges på Sovjetunionen.

Tidligere var det jo en katastrofe, da man oplevede, at Socialdemokraterne under 23 dagsordener – 23 fodnoter – over for USA og NATO gjorde opmærksom på, at Danmark ikke støttede det pres, som NATO på det tidspunkt ønske-